

ubbannede til Brug i Krigen, er altsaa ikke tilstede for de Befarnes Vedkommende. Det siger Forsvarscommissionen. Seg vil ikke gaae saa vidt, men man behøver dog meget lidt at tage Hensyn dertil. Saameget mere Grund er der, naar vi see hen til disse Folks øvrige Livsvillkaar, da at søge at værne om deres Ret. Naar det nu optages saaledes, som det her i § 3 er bestemt og man gaaer ind paa § 4, der foreslaaer en forøget Udrustning, eller selv uden at gaae ind derpaa og endogsaa nedfætte det, da staae vi en Streg over den Regel man hidtil har fulgt, nemlig ved den aarlige Udskrivningslov at bestemme, hvilket Antal man maatte tage, og man henstiller altsaa ifølge denne Lov til Ministeren aarlig at bruge saamange af de befarnes Folk, som han efter Udrustningen vil have Brug for. Seg skal indrømme, at der vil være forskjellige Hensyn, der fraraade Marinebestyrelsen at udskrive flere af disse Folk end høist fornødent, navnlig ogsaa naar der tages Hensyn til Beføstningen, men jeg kan dog ikke indsee, at de Vedkommende i nogen høi Grad derved kunne være betryggede. Skulde § 3 derfor staae i Loven, saa maatte der efter min Formening sættes en Grændse, et Antal, udover hvilket Ministeren ikke uden særlig Lov maatte gaae, ligesom der ogsaa burde sættes ikke blot Tøgt men en vis Tid, udover hvilken man ikke kunde fordre nogen befarnes Mand til i Fredstid at tjene sit Fædreland, saameget mindre, som af mig før nævnt, som han, forinden han træder i Tjenesten, har den Øvelse, han skal have for at tjene sit Fædreland i Krigen. Det hebber, at han skal indkaldes efter de i Børnepligtsloven givne Regler. Nu nærer jeg det Haab, at vi snart fra den høitærede Justitsminister maa see et Udkast til en fuldstændig Børnepligtslov; men dermed er det ikke sagt, at denne Lov vil følges ad samtibigt med nærværende, og det er heller ikke vist, at vi, selv om det blev Tilfældet, ville faae disse Regler forandrede, der nu gjælde angaaende de Befarne; men jeg anseer disse Bestemmelser i Børnepligtsloven angaaende de Befarne for meget uheldige. Det er vanskeligt at faae gode Bestemmelser i denne Retning; jeg indrømmer, at der er mange Hindringer, men naar man Ex. kan udskrive en Mand i Februar og

lade ham blive hjemme paa Sultecurr i 8 a 9 Maaneber — 10, 12 St. eller 1 M. om Dagen — og saa sige til ham: „vi have ingen Brug for Dig, nu kan Du rejse“, uden at give ham mindste Erstatning med Hensyn til Tøgterne — han faaer ikke et Tøgt godskrevet derfor, han skal alligevel staae uden Tøgt, dersom han ikke har noget iforveien — saa er det i høieste Grad ubilligt, saameget mere ubilligt mod saadanne Folk, som de jo i Reglen ikke have saadanne Forbindelser paa Landet og ikke saaledes kunne vente at faae Arbejde paa Landet som Andre. Man siger: De kunne faae Lov at fare indenrigs, men denne Fart er optagen deels af Drengene, deels af gamle Folk, som de skalde styde ud, hvilket vilde være endnu uheldigere. Med Hensyn til Tøgternes Beregning da er det saaledes, at En kan møde den ene Dag paa Logiskibet, den anden Dag gaae bort og faae et Tøgt godtgjort, en Anden kan tjene i 11 Maaneber og 29 Dage og ligeledes faae et Tøgt godskrevet, sag høist ulige salder det. Vi have de besynderligste Exempler derpaa. Seg nærer Haab om, at disse Regler tildeels ville undergaae Forandringer, thi Udvalget ifjor var stemt derfor. Som det nu staaer her, er der henvisning til Børnepligtslovens nugjældende almindelige Regler. Det er mig dernæst klart, at naar vi ikke have mere stærpende Bestemmelser, for at de, inden en vis Arrække er gaaet, inden de have naaet en vis Alder, skulle tilbyde Fædrelandet deres Tjeneste — at tjene et Tøgt eller saa —, ville de Byrder, man paalægger de Vedkommende, falde paa de Folk, som tilfældigvis paa den Tid ere her i Landet. Denue Bestemmelse kan være rigtig, i hvert Tilfælde kan der være Hindringer for at faae en anden, men naar vi stille det saaledes hen i det Uvisse som her, kan det blive altfor byrdefuldt for den enkelte Mand, og vi jage derved mange af vore unge Sømand af Frygt derfor bort fra Hjemmet for en længere Arrække. Der maa fastsættes et vist bestemt Antal, som man maa bruge aarligt; saa kan man ud derover, som jeg troer er Tilfældet i mange andre Mariner, leie Folk til dette Arbejde. Seg skal forbigaae § 4. Dog skal jeg bemærke, at det forandrede mig, at den ærede næsiforegaaende Taler, det ærede Med-